

27 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣ΄ (Α΄ ΛΟΥΚΑ)

Καλλιστράτου μάρτυρος (†304)· Ἀριστάρχου ἀποστόλου,
Ἀκυλίνης νεομάρτυρος (†1764).

Ἦχος βαρύς. Ἐωθινὸν ε΄.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῶσαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ
πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία
ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ

ὕψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

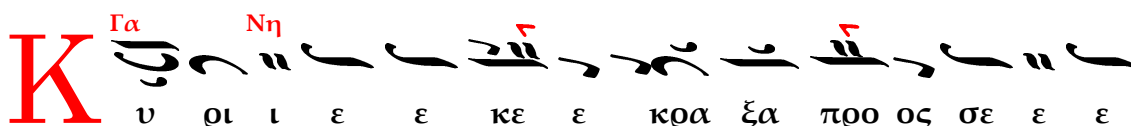
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ς', καὶ τοῦ Μηναίου γ' εἰς δ'.

Ἦχος ρ̣ Γα ϕ

K ^{Γα} ^{Νη}
υ ρι ι ε ε κε ε κρ α ξ α προ ος σε ε ε

Πα ε ι σα κ ου ου σο ο ο ο ν μου ου Νη ε ι σα κ ου σο ο ν
 μου Κυ ρι ε ε Νη Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ σε ε ε ι σα
 κου σο ο ο ο ν μου ου προ ο σχε σ τη φω νη η η η
 της δε η σε ω ω ως μου Νη εν τω κε κρα γε ναι
 με προ σε ε ε ι σα κ ου σο ο ν μου ου Κυ υ ρι ι ε
Κ Πα Νη α τε υ θ υ ν θ η τ ω η η προ ο σε υ χ η η η η
 η η μου ως θ υ μι ι α α μα ε ν ω πι ο ο
 Νη Πα Νη ο ν σου ε πα ρ σι σ τ ω ν χ η ι ε ρ ω ω ν μου ου θ υ σι ι
 α ε ε σ πε ρι ι ν η ε ι σα κ ου σο ο ν μου ου Κυ υ ρι ι
 ε

Στιχολογία υπό Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Θ Νη ου Κυ υ ρι ε φυ λα κ η ν τ ω σ τ ο μα τι ι
 μου και θ υ ρ αν πε ρι ο χ η σ πε ρι τα χ η ι λ η μου
Μ Νη η εκ κ λ ι ν η σ τη ν καρ δι αν μου εις λο γ ους
 πο ν η ρι ι α σ τ ου προ φα σι ζ ε σ θ αι προ φα σ εις εν
 α μα ρ τι ι αις

Σ^{Νη} υν αν θρωποις ερ γα ζο με ε ε νοις την α νο
μι ι αν ^{Νη} και ου μη συνδυ α α σω με τα των ε

κλε κτων αυτων

Π^{Γα Νη} αι δευσει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει
με ^Δ ε λαιον δε α μα ρτω λου ^Δ μη λι πα να τω την

κε φα λη ην μου

Ο^{Νη} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι ι αις αυ των ^Δ κα τε πο θη σα νε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των

Α^{Νη} κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν
θη σαν ^{Νη} ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^Δ δι

ε σκορ πι σθητα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο^{Νη} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι μου ^Δ
ε πι σοι ηλ πι σα μη η αν τα νε λησ την ψυ χη ην

μου

Φ^{Νη} υ λα ξο ον με α πο πα γι ι ι δος ης συ νε

στησαν το ο μοι και αποσκανδωντων ερ γα ζο

με νων την α νο μι ι αν

Π ε σουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα

ρε ελ θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ

εγνωστας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε

βλε ε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη τω ωντηνψυ χη ην μου

Εκε εκρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των

Προσ χες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο ο δρα

Ρυ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο

τι εκρα ται ω θησαν υ περ ε με

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου

του ε ξο μο
λο γη σα σθε τω ο νο μα τι ι σου

Δευ τε α γα λ ι α σω ω με θα τω Κυ ρι ι

ω τω συν τρι ψαν τι θα να του το κρα α τος και φω

τι σαν τι αν θρω ω πων το γε ε νος με τα των α σω

μα α των κραυ γα ζοντες Δη μι ουρ γε και Σω τηρ η

μων δο ο ξα α σοι

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,
ε ως ου αν τα πο δω ως

μοι

Σ ταυ ρον υ πε μει νας Σω τηρ και τα φη ην δι

η μας θα να τω δε ως Θε ος θα να τον ε νε κρωσας

δι ο προ σκυ νου ου μεν την τρι η με ρο ον σου

α να στασιν Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσακού

σον της φω νη ης μου

Α πο στο λοι ι δο ον τες την ε ε γερ σιν του Δη

μι ουρ γου ε θαυ μα σαν βο ω ων τες την αι νε σιν

την αγ γε λι κην αυ τη η δο ξα της Εκ κλη σι ι

ας ου τος ο πλου ου τος της βα σι λει ει ας ο

πα θων δι η μας Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς την φω νη ην

της δε η σε ω ως μου

Κ αν συν ε λη φθης Χρι στε υ πο α νο ο μων αν

δρων ^Δ αλ λα ^{Γα} συ μου ει Θε ος και ουκ αι σχυ νομαι ε ^{Νη}
 μα ^Μ στι ^{Νη} ιχθησ τον νω τον ουκαρ νου ου ^{Νη} μαι ^Γ σταυ ρω προ ²²
 ση ^{Πα} λω ^{Νη} θης και ου κρυ υ ^Π πτω ⁹ εις την ε γερ σιν σου
 και ^Μ χω ω ^{Νη} μαι ^{Πα} ο ^{Νη} γαρ θα ^{Πα} να ^{Νη} τος σου ζω η η μου ^Π
 παν ^{Νη} το ^{Γα} δυ να με και φι λανθρω πε Κυ ρι ε δο ο
 ξα ^Γ σοι ²²

Στίχ. ε΄. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται;
 ο ^{Γα} τι ^Γ πα ²² ρα σοι ο ι λα σμος εστιν

Δ ^{Νη} α ^{Γα} βι ^{Νη} τι ^{Γα} κην προ φη ^{Νη} τει αν εκ πλη ρων Χρι στος με ^{Γα} γα
 λει ^{Νη} ο τη η τα εν ^{Γα} Σι ^{Νη} ων την οι κει αν μαθη ^{Γα} ται αις εξ
 ε ^{Νη} κα ²² λυ ψεν ^{Νη} αι νε τον δει κνυς ε αυ τον και δο
 ξα ^{Νη} ζο με νον ^{Νη} α ει ει συν Πα ^{Νη} τρι ι τε και Πνευ μα τι Α
 γι ^Μ ι ω ^{Νη} ²² προ τε ρον μεν ^{Νη} α σαρκον ως Λο ο γον
 υ ^Μ υ στε ρον δε δι η ^{Πα} μας σε σαρκω ^{Νη} με ^{Νη} ε νον ²² και νε
 κρω ^{Πα} θεν τα ^{Νη} ως αν θρωπον και ^{Νη} α να σταν τα ^{Νη} κατ ²² ε ξου
 σι ^{Γα} ανω σ φι ^Γ λα αν θρωω ²² πον

Στίχ. ς΄. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε.

ὕπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ^{Νη} ηλ πι σεν η ψυ

^{Γα} χη ημου ε πι τον Κυ ρι ον ^Γ ²²

Κ ^{Γα} α τηλθες εν τω ^{Νη} Α α δη Χρι στε ως η βου λη η ^Μ ^Γ

^{Νη} ^Γ ²² θης ε σκυ λευ σας τον θα να τον ως Θε ος και Δε

σπο της και α νε ε στης τρι η μερος συν α να στη σας

τον Α δαμ εκ των του Α δου δε σμων και της φθο ρας

^{Γα} κραυ γα ζο ντα και λε γοντα ^{Νη} ^Γ ²² δο ξα τη α να στα σει σου

^{Γα} μο νε φι λα αν θρωω πε ^Γ ²²

Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Μηναίου γ' εἰς δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος πλ' Νη ς

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ^ε ^{7κ} ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι

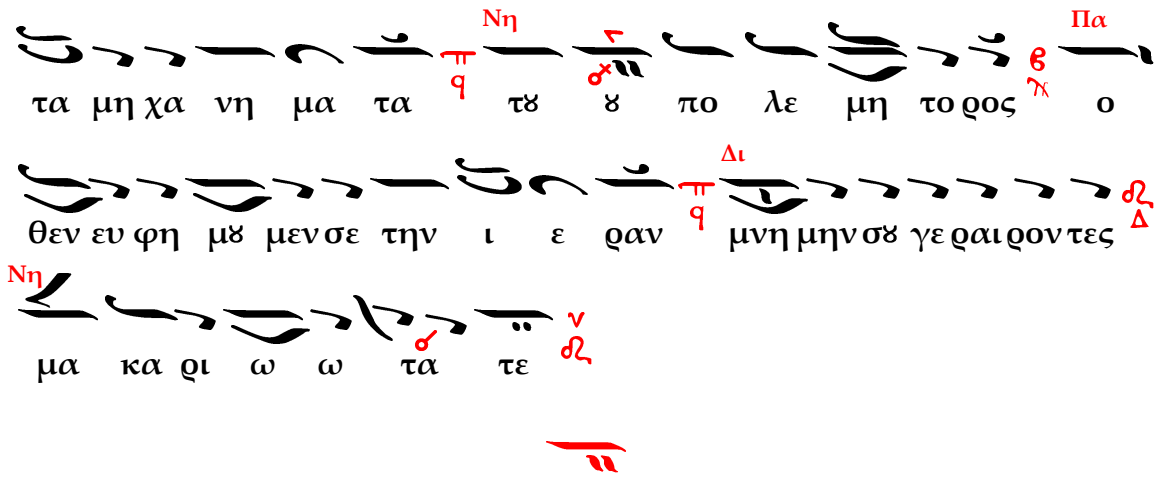
ον ^ε ^{7κ}

Μ ^{Πα} αρ τυς α θλη τα Καλ λι στρα τε της ευ σε βει ^{Νη}

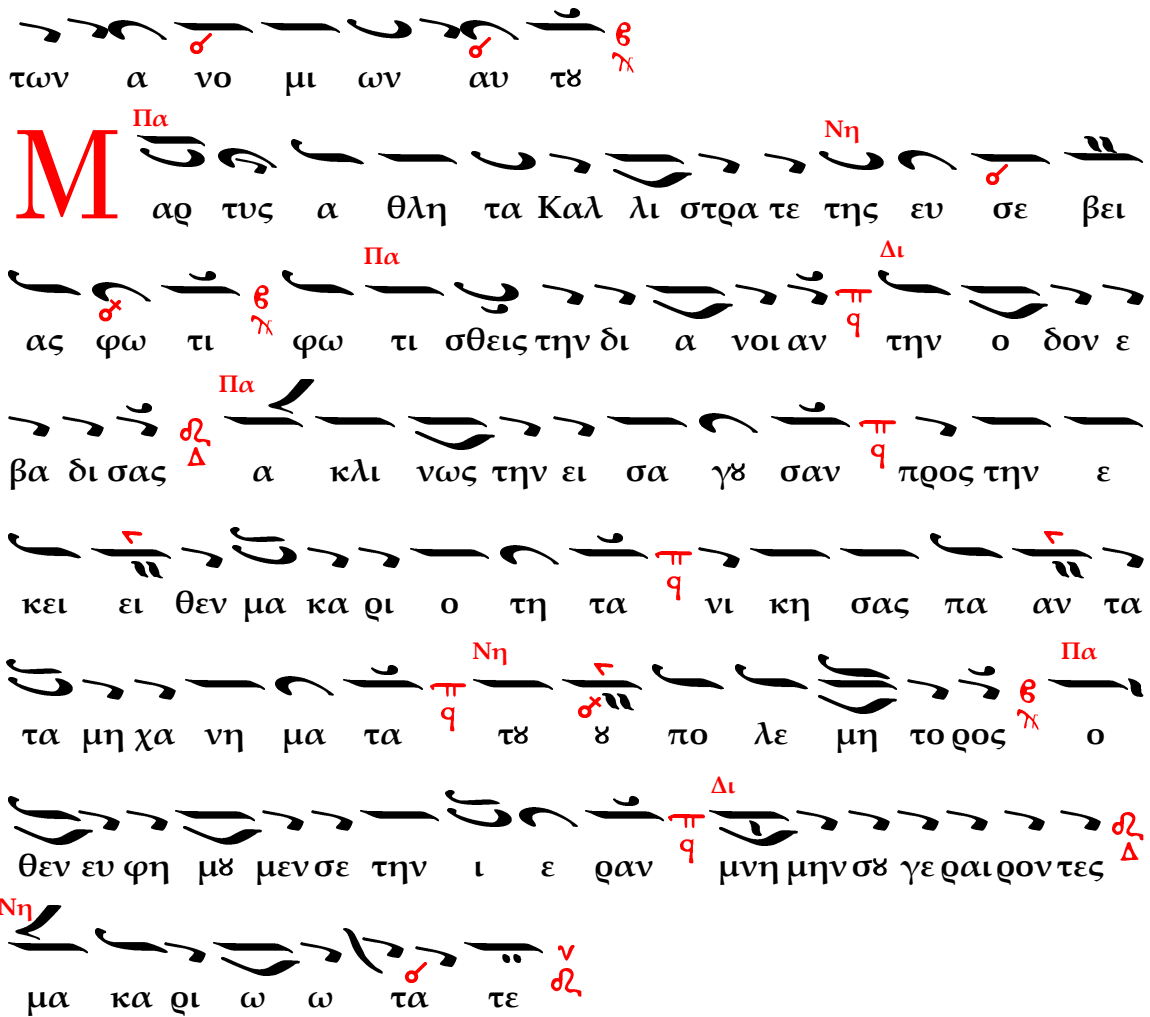
^{Πα} ^ε ^{7κ} ας φω τι φω τι σθεις την δι α νοιαν ^{Δι} ^π ⁹ την ο δον ε

^{Πα} ^ε ^{7κ} ^Δ βα δι σας α κλι νως την ει σα γϋ σαν ^π ⁹ προς την ε

^Γ ^π ⁹ κει ει θεν μα κα ρι ο τη τα νι κη σας πα αν τα

 τα μηχα νη μα τα ^{Νη} τσ ^ε πο λε μη το ρος ^{Πα} ο
 θεν ευ φη μδ μενσε την ι ε ραν ^{Δι} μνη μην σδ γε ραι ροντες ^δ
 μα κα ρι ω ω τα τε ^ν

Στίχ. η΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ’ αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ

 των α νο μι ων αυ τσ ^ε
Μαρ τυς α θλη τα Καλ λι στρα τε της ευ σε βει
 ας φω τι ^{Πα} φω τι σθεις την δι α νοιαν ^{Δι} την ο δον ε
 βα δι σας ^{Πα} α κλι νως την ει σα γδ σαν ^Π προς την ε
 κει ει θεν μα κα ρι ο τη τα ^Π νι κη σας πα αν τα
 τα μηχα νη μα τα ^{Νη} τσ ^ε πο λε μη το ρος ^{Πα} ο
 θεν ευ φη μδ μενσε την ι ε ραν ^{Δι} μνη μην σδ γε ραι ροντες ^δ
 μα κα ρι ω ω τα τε ^ν

Στίχ. θ΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,

τε αυ τον παντες οι λα οι ^β_γ

M^{Πα}αρ τυς θε ο φρον Καλ λι στρα τε λο γον πλκ τη

σας ζω ης ^β_γ προς ζω ην καθω δη γησας ^{Δι}_π τς αγ νοι α

προ τε ρον ^{Πα}_Δ εν νε κρω σει υ παρ χον τας ^π_ρ οι και θα

νο ον τες προ θυ μως εν δο ξε ^π_ρ δι α την πα αν των

η μων α να στα σιν ^{Νη}_π ζη ην α λη θε στα τα ^β_γ εν

^{Πα}Χρι στω πι στευ ονται μεθ ων η μων ^{Δι}_π με μνησο προς Κυ ρι

ον ^{Νη}_Δ τον υ περ α α γα θον ^ν_Δ

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου

^β_γ με νειεις τον αι ω να ^β_γ

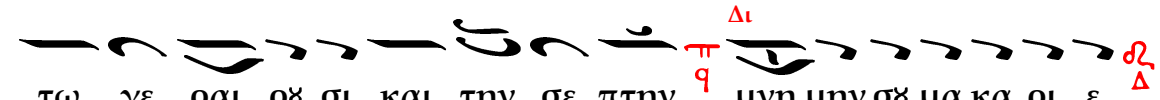
M^{Πα}αρ τυς ι ε ρε Γυ μνα σι ε ξι φει την κα ραν

τμη θεις ^β_γ τη πλημ μυ ρα τς αι ματος ^{Δι}_π Φα ρα ω τον δο λι

ον ^{Πα}_Δ α λη θως κα τε πον τι σας ^π_ρ και νυν πη γα α

ζεις πα σιν ι α μα τα ^π_ρ τοις τω να ω ω σθ πι στει

προ σ τρε χς ^{Νη}_π σι και ^β_γ αι τς α γω νας σθ ^β_γ εν αυ

 τω γε ραι ρσ̣ι και την σε πτην ^{Δι} _π9 μνη μνη σ̣μα κα ρι ε _Δ

^{Νη}

 πα νη γυ ρι ι ζ̣σ̣σιν _ν _Δ

Δόξα. Τοῦ Μάρτυρος.
 Βυζαντίου.

Ἦχος [♩] _Δ Πα ρ

^Μ

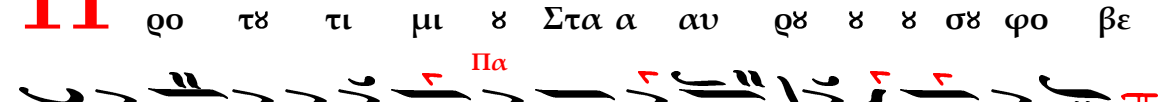
 Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω _π9

^Μ

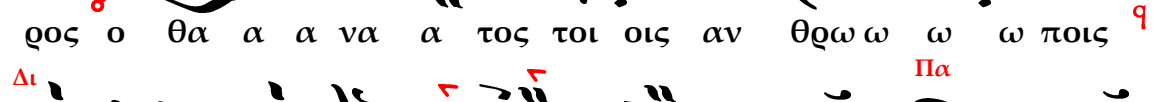
 και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι _π9

^{Βσ̣}

 Π ρο τ̣ε τι μι ς Στα α αυ ρσ̣ ς ς σσ φο βε

^{Πα}

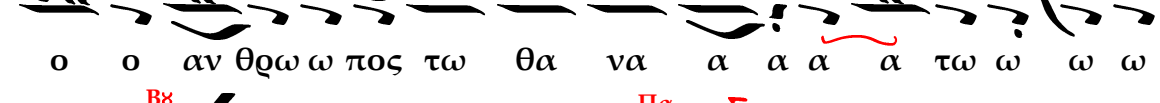
 ρος ο θα α α να α τος τοι οισ αν θρω ω ω ω ποις _π9

^{Δι}

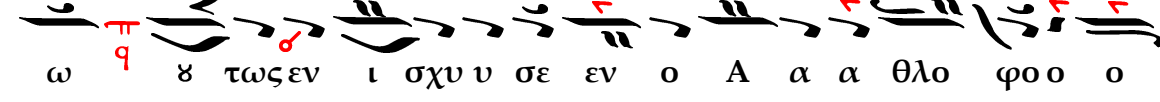
 με τα το εν δο ο ξο ον πα α α θος ^{Πα} _Δ _ν φο βε ρος

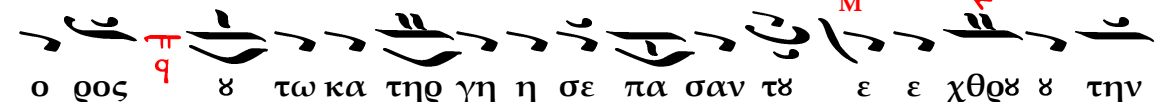
 ο ο αν θρω ω ποσ τω θα να α α α α τω ω ω ω

^{Βσ̣}

 ω _π9 ς τωσεν ι σχυ υ σε εν ο Α α α θλο φο ο ο

 ο ρος _π9 ς τωκα τη ρ γη η σε πα σαν τ̣ε ε ε χθρσ̣ ς την

^{Πα}

 δυ υ υ υ να α α α μιν ^{Βσ̣} _π9 αυ τ̣ε ταις πρε σβει ει ει

 ει αις Χρι ι στε σω ωσον τας ψυ υ χας η μων _ε _χ

Τὸ Δογματικὸν Θεοδοκίον.

Ἦχος ᾠδῆ Γα ϕ

K ^{Γα} ^{Νη} αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι αι

^{Γα} ω ω ω των α α μην ²²

M ^{Νη} η τηρμεν ε γνω ω ω σθησ υ πε ερ φυ σι ιν

^Μ ^{Νη} ^{Πα} θε ε ο το ο ο κε ε μεινας δε Πααρ θε ε ε

^Μ ^{Γα} νο ος υ περ λο ο ο ο γο ον και εν νοι α αν ²²

^{Νη} και το θαν ματου το κουου σου ερ μη νευσαι γλω ω σσα

^{Γα} ^{Νη} ου ου δυ υ υ υ να α α ται ²² πα ρα δο ξου γαρ

ου ου ου ου σης της συλ λη η η ψε ως Α α α

^{Γα} γνη η α κα τα λη πτο ος ε ε ε στιν ο τρο ποσ

^{Νη} τη ης κυ η σε ω ως ²² ο που γαρ βου ου λε ται θε

^Μ ε ος νι κα α α α ται αι φυ υ σε ε ως τα α

^{Γα} ^{Νη} ^{Γα} α ξις ²² δι ο σε πα αν τες Μη τε ε ε ε ρα του θε

^{Νη} ου ου γι ι ι νω ω σκο ο ον τες δε ο με θα

^{Νη} σθ ς εκ τε ε νω ως πρε σβε ευ ε ε ε ε του ου

σω θη η ναιταςψυ χα α α ας η η μω ω ω ων

Ἔτερον.

Ἦχος Ζω ξ

Και νυν και α α ει και εις τους αι ω ω να

ας τω ων αι αι ω ω ω νω ων α α α μην

Μη τημεν ε ε γνω ω ω σθηης υ περ φυ υ υ

υ υ σιν θε ο ο ο το κε ε μει να ας δε ε

Πα αρ θε ε ε νο ος υ περ λο ο ο ο γο ον

και αι αι ε εν νοι οι οι α αν και το θα α αυ

μα α του ου το ο κου ου ου σου ερ μη νε ευ

σαι αι γλω ωσ σα α α ου ου δυ να α ται αι πα

ρα δο ο ξου γα αρ ου ου ου ση ης της συλ λη

ψε ως Α α γνη η η ακα τα α λη η η πτο

ος ε ε ε στιν ο τρο ο πος τη η ης κυ υ

η σε ε ω ως ο που γαρ βου ου ου λε ε ται

θε ο ος νι κα α ται φυ υ υ σε ω ως τα

Πα
 α α ξι ις δι ο σε πα α α αν τες Μη τε ρα α
 του ου Θε ε ου γι ι ι νω ω σκου ον τε ες δε ο
 με ε θα α σου ου εκ τε ε νω ως πρε σβε ευ ε ε του
 σω θη η ναι τας ψυ χας η η μω ω ω ω
 ων

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ
 ως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ
 ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι
 στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η η ην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μνυ ρ με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ρ
 ρ ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

 Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
αν ε νε δυ υ σα το ο ο

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρα σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ

τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων

ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ᾠδῆς Γα ϕ

A ^{Γα} ^{Νη} ^Μ ^ϕ
νε στης εκ του τα φου Σω τηρ του κο ο σμου ^ϕ ²²

Νη Γα
και συ νη γειρας τους ανθρωπους συντησαρ κι σου Κυ ρι
ε δο ο ξα α σοι

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,
ὧν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Ἰωάννου Ἀμῆν,
τὸ δὲ Ἀμῆν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

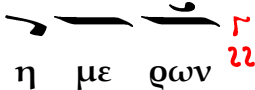
Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν
και πε ρι ε ζω σα το

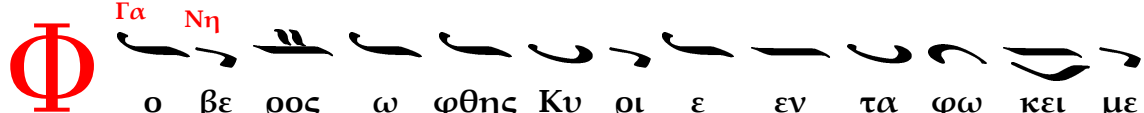
Γα Νη Γ
ον α να σταν τα εκ νε κρων και φω τι σαντα πα
αν τα δευ τε προ σκυ νη σω μεν εκ της του Α δου γαρ τυ
ραν νι ι δος η μας η λευ θε ρω σε δι α της αυ του
τρι η μερ ου ε γερ σε ως ζω ην η μιν δω ρη σα
με νος και το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην,
η τις ου ου

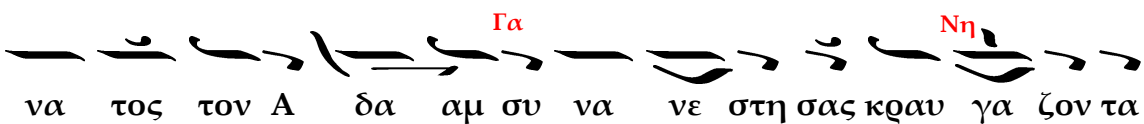
Γα Νη Γ
σα λευ θη σε ται
Γα Νη Γα
πο τον Α δην κα τελ θων Χρι στε θα να τον ε
σκυ λευ σας και τρι η με ρος α να στας η μας συ να νε
στη σας δο ξα ζον τας την σην παν το δυ να μον ε
Γα
γε ρσιν Κυ ρι ε φι λα αν θρω ω πε

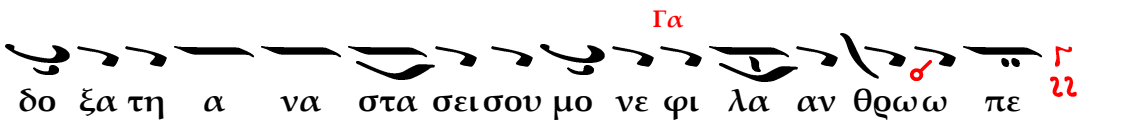
Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε,
εις μα κρο τη τα

η με ρων

Φ
ο βε ρος ω φθης Κυ ρι ε εν τα φω κει με

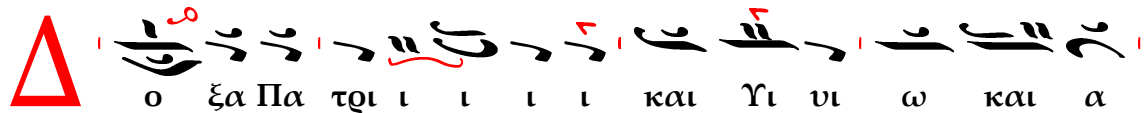

νος ως ο υπ νων α να στας δε τρι η με ρος ως δυ

να τος τον Α δα αμ συ να νε στη σας κραυ γα ζον τα

δο ξα τη α να στα σεισου μο νε φι λα αν θρωω πε

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ᾠδῆ Γα φ

Δ
ο ξα Πα τρι ι ι ι ι και γι υι ω και α

γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ
αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι αι

ω ω ωνων α α μην

Υ
πο τη ην σην Δε σποι να σκε ε ε πην παν

τες οι οι οι οι γη γε ε ε νει εις προ σπε φευ γο ο

ο ο τε ες βο ω μεν σοι οι Θε ο το κε η ε ελ

πισ η η μων ρυ υ υ σαι η η η μας εξ α α με

 ε ε τρω ων πται σμα α α των και σω σων τας ψυ

 χα α α α ας η η μω ω ω ων

Ἔτερον.

Ἦχος αἰω Ζω Σ

Δ ^{Ζω} ο ξα Πα τρι ι και Υι υι ω ω ω ω και Α γι

 ι ω Πνε ευ μα α τι ι

Κ ^{Ζω} αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω να

 ας τω ων αι αι ω ω ω νω ων α α α μην

Υ ^{Ζω} πο τη ην σην Δε σποι να α σκε ε ε ε ε

 πην πα αν τες οι οι γη γε ε νεις ^{Πα} προ σπε φευ γο ο

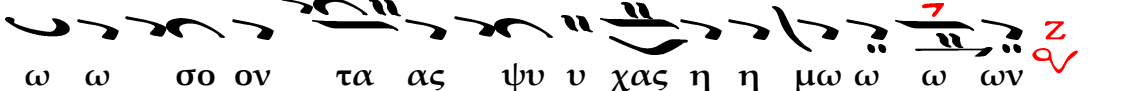
 τε ες βο ο ο ω ω με ε εν σοι ^{Ζω} Θε ο το

 κε η ε ε ελ πια η η μω ων ^{Πα} ρυ υ υ υ σαι η η

 μας ^{Δι} εξ α με τρων πται αι σμα α α τω ων ^{Ζω} και σω ω

 ω ω σο ον τα ας ψυ υ χας η η μω ω ω ων

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ

Ῥοδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ρ̣ Γα ϕ

Κ^{Νη} α τε λυ σασ τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η
Νη νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον **Πα** των **Νη** μυ ρο φο
ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις **Γα** Α πο στο λουις κη ρυτ
τειν ε πε τα ξας **Νη** ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε

ος πα ρε χωντω κο σμωτο με γα ε ε λε ε ος

Δόξα. Τῶν Ἁγίων.

Ἦχος Δι-θ

Ο ι μαρ τυ ρες σε Κυ ρι ε εν τη αθ λη σει αυ των στε φα νες ε κο μι σαν το της αφ θαρ σι ας εκ σε τς Θε ο η μων σχον τες γαρ την ι σχυν σε τς τυ ραν νες κα θει λον εθ ραν σαν και δαι μο νων τα α νι σχυ ρα θρα ση αυ των ταις ι κε σι αις Χρι σε ο Θε ος σω στοντας ψυ χας η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ ο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λους α γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συ γ χυ τω ε νω σει σα ρκου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω ν

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά,
ἐὰν δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγία ἐκκλησία (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *